

Αθήνα, 24 Οκτωβρίου 2025

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς
Τους κ.κ. Υπουργούς
-Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών
-Τουρισμού
-Πολιτισμού

Θέμα: «Παλιό ΞΕΝΙΑ Ναυπλίου: Μια αμαρτωλή και πονεμένη ιστορία που πληγώνει την πόλη. Ολιγωρία και Αδιαφορία από τα Υπουργεία».

Το ξενοδοχείο ΞΕΝΙΑ βρίσκεται στον ιστορικό βράχο της Ακροναυπλίας. Πρόκειται για ένα πενταόροφο κτίριο, με θέα στον Αργολικό κόλπο, που αρχικά σχεδιάστηκε το 1958 από τον αρχιτέκτονα Ιωάννη Τριανταφυλλίδη, ενώ για πρώτη φορά λειτούργησε ως ξενοδοχείο το 1961.

Η χρηματοδότησή του στηρίχτηκε σε πόρους του Σχεδίου Μάρσαλ και η κατασκευή του αποφασίστηκε και εποπτεύθηκε από τον ΕΟΤ, στο πλαίσιο συγκεκριμένου προγράμματος, όπου πολλά τέτοια πολυτελή κτίρια - μεγαθήρια «ξεφύτρωναν» σε αρκετές περιοχές της χώρας (Καστοριά, Μύκονος, Δελφοί, κα), καθώς η τότε κυβέρνηση πίστευε ότι με αυτόν τον τρόπο θα «ενίσχυε» την ανάπτυξη και τον τουρισμό στην μεταπολεμική Ελλάδα.

Δυστυχώς, εκείνη την εποχή δεν προβληματίσε σχεδόν κανέναν, πέρα από ελάχιστους ενεργούς πολίτες, το γεγονός ότι το κτίριο αυτό, με τα 58 δωμάτια και τους βοηθητικούς χώρους, που θα έφερνε την «ανάπτυξη», κτίστηκε σε κηρυγμένο αρχαιολογικό χώρο και ότι για την ανοικοδόμηση του συγκροτήματος χρειάστηκε να καταπατηθεί μια υψηλού ιστορικού και αρχαιολογικού ενδιαφέροντος περιοχή, όπως ο βράχος της Ακροναυπλίας και να γκρεμιστεί μέρος του Βενετικού προμαχώνα των Τόρων που διασωζόταν.

Κανέναν όμως δεν προβληματίσε και το γεγονός ότι για την κατασκευή του ΝΑΥΠΛΙΑ ΠΑΛΛΑΣ, που βρίσκεται στην κορυφή του βράχου της Ακροναυπλίας, γκρεμίστηκαν το 1970, κτίρια της Β βενετικής περιόδου, συνδεδεμένα με την πρόσφατη και νωπή ακόμη ιστορική μνήμη, που συνδέονταν με τις ομώνυμες φυλακές στις οποίες βασανίστηκαν χιλιάδες αγωνιστές της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας.

Περαιτέρω, μετά από πολλά χρόνια που το ξενοδοχείο σταμάτησε να λειτουργεί και είχε αφεθεί στην τύχη του και στο έλεος του χρόνου, στο πλαίσιο της αξιοποίησης της περιουσίας του ΕΟΤ, το 2000 αποφασίστηκε να μισθωθεί η χρήση στην ιδιωτική ξενοδοχειακή εταιρεία «Αργολικός Ήλιος», η οποία κέρδισε τον αντίστοιχο πλειοδοτικό διαγωνισμό.

Η Σύμβαση που υπογράφηκε τον Ιανουάριο του ίδιου έτους, περιελάμβανε την μίσθωση, εκτός του ΞΕΝΙΑ Α΄ (παλιό ΞΕΝΙΑ) και του «Ξενία Παλλάς» και του «Αμφιτρύωνα», ενώ είχε συνολική διάρκεια 30 χρόνια.

Άξιο αναφοράς είναι ότι ταυτόχρονα προέβλεπε και την παραχώρηση του Κάστρου της Ακροναυπλίας- αρχαιολογικός χώρος και ζώνη Α' αδόμητη- καθώς του χώρου αμέσως μετά την Πύλη του Σαγρέδου, επίσης σημαντικού τοπόσημου για την πόλη και την ιστορία της.

Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε, ακόμη, ότι για την περίπτωση του παλιού ΞΕΝΙΑ, σύμφωνα με την τότε Σύμβαση, η ξενοδοχειακή εταιρεία αναλάμβανε την ρητή υποχρέωση να προβεί σε έργα συντηρήσεων, βελτιώσεων, ανακαινίσεων, αγορά νέου ξενοδοχειακού εξοπλισμού και λοιπές εργασίες αποκατάστασης, ύψους 15εκ δραχμών, με δική της ευθύνη, μέριμνα και δαπάνες ώστε να επαναλειτουργήσει η μονάδα. Ορίζονταν μάλιστα και σαφή χρονοδιαγράμματα που οδηγούσαν στην υποχρέωση ότι το αργότερο μέχρι τη 5^η Φεβρουαρίου του 2002, το εγκαταλελειμμένο ΞΕΝΙΑ θα έπρεπε να λειτουργεί ξανά.

Η κατάληξη; Όχι μόνο δεν λειτούργησε το 2002 ως ξενοδοχείο, αλλά 7 χρόνια μετά το πέρας της ημερομηνίας που οριζόταν ως καταληκτική για να ολοκληρωθούν οι εργασίες και αφού δεν είχε κάνει απολύτως τίποτα με το κτίριο ο ιδιώτης, η τότε Κυβέρνηση αποφάσισε το 2009 να δώσει παράταση για άλλα 5 χρόνια, ώστε να εκτελεστούν τα έργα που ποτέ τελικά δεν έγιναν.

Βρισκόμενοι σήμερα, 25 χρόνια μετά την σύναψη της Σύμβασης με την ιδιωτική εταιρεία «Αργολικός Ήλιος», το ΞΕΝΙΑ είναι κυριολεκτικά ένα κουφάρι. Μια απλή επιτόπια επίσκεψη θα πείσει τον καθέναν: διαλυμένες όλες οι υποδομές, τόνοι σκουπίδια και μπάζα σωρευμένα εντός και εκτός του κτιρίου, επικίνδυνες αλλοιώσεις του σκυροδέματος και του σκελετού, φρεάτιο ανελκυστήρα και κλιμακοστάσια προχειρώς αποκλεισμένα, κα. Και όλα αυτά την ώρα που δίπλα σε αυτό το κτίριο παίζουν παιδιά και υπάρχει κινητικότητα από τουρίστες και ντόπιους.

Η παραπάνω εικόνα δεν αξίζει σε καμία περίπτωση στην πόλη του Ναυπλίου. Η πόλη πληρώνει ακόμη τα «μεγαλεπίβολα» σχέδια μιας άλλης Ελλάδας που σκοπό είχε την στείρα και αυθαίρετη ανοικοδόμηση, την καταπάτηση αρχαιολογικών χώρων και περιβαλλοντικών αστικών θησαυρών, την «συνδιαλλαγή» με ιδιώτες βάσει χαριστικών Συμβάσεων που ζημίωναν το Δημόσιο, αλλά και την εμμονή πως η ανάπτυξη θα έρθει μέσα από τουριστικά μεγαθήρια, χωρίς να υπάρχει η στοιχειώδης σκέψη για την φέρουσα ικανότητα και φυσιογνωμία κάθε τόπου.

Επειδή το παλιό Ξενία της πόλης του Ναυπλίου αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα μιας αμαρτωλής ιστορίας διαχείρισης της δημόσιας περιουσίας, που ακόμη και τώρα πληγώνει την πόλη και γεννά πολλά ερωτήματα,

Επειδή το κτίριο αυτή την στιγμή βρίσκεται σε άθλια και επικίνδυνη κατάσταση, ρημαγμένο από τον χρόνο και την εγκατάλειψη, αποτελώντας πλέον μια ντροπιαστική εικόνα για το τουριστικό προφίλ της πόλης αλλά και μια συνεχή εστία μόλυνσης και κινδύνων που επηρεάζει τους κατοίκους,

Επειδή οι εργασίες που αφορούσαν στο παλιό Ξενία και τις οποίες ανέλαβε ως συμβατική υποχρέωση ο ιδιώτης το 2000, ποτέ δεν έλαβαν χώρα, αφήνοντας την παραχωρημένη Δημόσια περιουσία σε κατάσταση εγκατάλειψης και παντελούς πια καταστροφής,

Επειδή η μη υλοποίηση των συμβατικών εκείνων υποχρεώσεων, οι οποίες και αποτελούσαν όρους του πλειοδοτικού διαγωνισμού, συνιστά καταπάτηση και διαστρέβλωση της τότε διαδικασίας, ζημία του Δημοσίου και ζημία του προφίλ της πόλης και των δυνατοτήτων που θα μπορούσε να έχει συνολικά η τοπική κοινωνία και οικονομία, αν τελικά το ξενοδοχείο ανακαινιζόταν και λειτουργούσε,

Επειδή το Ελληνικό Δημόσιο οφείλει να απαντήσει γιατί όλα αυτά τα χρόνια, ούτε έχει επανα-διεκδικήσει την περιουσία που του ανήκει, ούτε έχει επιβάλει κυρώσεις στον ιδιώτη, ενώ αντίθετα τον αντιμετωπίζει με ένα ιδιότυπο καθεστώς «ασυλίας» και «ασυδοσίας», αναφορικά με τον σεβασμό που οφείλει να επιδεικνύει απέναντι στην δημόσια περιουσία και στην Σύμβαση που λήγει το 2030,

Επειδή το 1960 έγινε χαρακτηρισμός της Ακροναυπλίας με ΦΕΚ, σε Τουριστικό δημόσιο κτήμα και σήμερα η περιοχή, του βράχου της Ακροναυπλίας όπου βρίσκεται το «κουφάρι» του παλιού ΞΕΝΙΑ, είναι κηρυγμένη και ως περιοχή Natura,

Επειδή η περιουσία του πρώην ΕΟΤ, συμπεριλαμβανομένων και τριών προαναφερόμενων ξενοδοχειακών κτιρίων, έχει περάσει στην ΕΤΑΔ.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Γιατί μέχρι τώρα δεν έχει γίνει καμία παρέμβαση ανάπλασης στο κτίριο του παλιού ΞΕΝΙΑ και γιατί δεν έχει επαναλειτουργήσει, σύμφωνα με ό,τι προέβλεπε η Σύμβαση του 2000;
2. Σύμφωνα με τα αρμόδια Υπουργεία, έχουν τηρηθεί οι συμβατικοί όροι του 2000 που ανέλαβε ο ιδιώτης;
3. Πόσο είναι το ποσό του μισθώματος, όπως αυτό είχε προσδιοριστεί με την Σύμβαση του 2000; Έχουν καταβληθεί από την μισθώτρια εταιρεία όλα τα μισθώματα από το 2000 ως σήμερα;
4. Με δεδομένο ότι απομένουν ακόμη 5 χρόνια πριν την λήξη της αρχικής Σύμβασης του 2000 και με το γεγονός ότι το παλιό ΞΕΝΙΑ είναι πια σε τραγική κατάσταση, τι προτίθενται να κάνουν ώστε να προστατεύσουν την Δημόσια περιουσία και τα συμφέροντα του Δημοσίου;
5. Προτίθενται, σε συνεννόηση με Δήμο και Περιφέρεια, να προβούν, εκ νέου, σε αυτοψίες καταλληλότητας και στατικότητας, δεδομένου ότι η τελευταία είχε γίνει το 2011;
6. Έχουν σκοπό, έστω και τώρα, να διεκδικήσουν να επιστρέψει το παλιό ΞΕΝΙΑ στο Δημόσιο, και μέσω ανοιχτής διαβούλευσης με τον Δήμο Ναυπλιέων και τους φορείς της πόλης να προβούν σε μια συνολική λύση αυτού του χρόνιου προβλήματος που πληγώνει την πόλη;
7. Που βρίσκεται η εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπ. Πολιτισμού, προς το ΚΑΣ, όπου έκρινε ότι το ΞΕΝΙΑ, θα πρέπει να χαρακτηριστεί ως Μνημείο; Έχει περάσει από το Συμβούλιο;
8. Πότε θα υλοποιηθεί η δέσμευση του Υπουργείου Πολιτισμού για να ανοίξει η πύλη του Σαγγρέδου που είναι κλειστή εδώ και 25 χρόνια και ο χώρος όπου βρίσκεται αναφέρεται στην εν λόγω Σύμβαση παραχώρησης;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Γαβρήλος Γιώργος

Βέττα Καλλιόπη